

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Bf.II.634/2023. számú ügyben Szegeden, 2024. április 18. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a 30. sorszámu

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt vádlott1 és társai ellen indult büntetőügyben a *Szegedi Törvényszék* 2023. június 13. napján kihirdetett 13.B.45/2022/96. számú ítéletét

megváltoztatja:

vádlott7 VII. r. vádlott egészséget veszélyeztető bűncselekményét *társtettesként* elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettként [Btk. 184. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a) pont] *minősíti.*

vádlott7 VII. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést *börtönben* kell végrehajtani.

Az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből vádlott1 I. r. vádlott 383.517,- (háromszáznolcvanháromezer-ötszáztizenhét) forintot, vádlott2 II. r. vádlott 56.167,- (ötvenhatezer-százhatvanhét) forintot, vádlott7 VII. r. vádlott 248.357,- (kettőszáznegyvennyolcezer-háromszázötvenhét) forintot, vádlott1 I. r. és vádlott2 II. r. vádlottak egyetemlegesen 672.747,- (hatszázhetvenkettőezer-hétszáznegyvenhét) forintot kötelesek megfizetni.

A Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál B100001407903 szám alatt nyilvántartott forgalmi engedély lefoglalását megszünteti és a kiállító hatóság részére megküldeni rendeli.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet *helybenhagyja* azzal, hogy a vádlott1 I. r. és vádlott2 II. r. vádlottak terhére megállapított társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 184. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2a) bekezdés,

vádlott1 I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartama 8 (nyolc) év, 6 (hat) hónap,

vádlott1 I. r. vádlott tényleges tartózkodási helye a bv intézet,

vádlott7 VII. r. vádlott tényleges tartózkodási helyére vonatkozó megállapítást mellőzi,

továbbá vádlott7 VII. r. vádlott vonatkozásában a *feltételes* szabadságot tekinti megszüntetettnek.

vádlott1 I. r. és vádlott2 II. r. vádlottak vonatkozásában - egyezően - az általuk 2023. június 14. napjától 2024. április 18. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt a velük szemben kiszabott szabadságvesztés tartamába *beszámítja*.

A másodfokú eljárás során felmerült 7.600,- (hétezer-hatszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Ha vagyoni érdekelt1 vagyoni érdekelt a jelen ítélet közlésétől számított három hónapon belül a számára kiadott gépjármű típus gépjárművet és annak indítókulcsát nem veszi át, akkor azok az állam tulajdonába kerülnek.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Szegedi Törvényszék fenti ítéletével vádlott2 II. r. vádlottal szemben a település neve2i Járásbíróság 9.Bpk.219/2018/2. számú végzésének próbára bocsátást kimondó rendelkezését hatályon kívül helyezte és a próbára bocsátást megszüntette. A 2021. március 2. napjától előzetes fogva tartásban lévő vádlott1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés bűntettében [Btk. 184. § (1) bekezdés, (2a) bekezdés], társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem bűntettében [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés] és lőfegyverrel visszaélés bűntettében [Btk. 325. § (1) bekezdés a) pont]. A 2021. március 3. napjától előzetes fogva tartásban lévő vádlott2 II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés bűntettében [Btk. 184. § (1) bekezdés, (2a) bekezdés], továbbá társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem bűntettében [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3)

bekezdés]. A 2021. március 2. napjától előzetes fogva tartásban lévő vádlott7 VII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a törvényszék bűnsegédként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében [Btk. 184. § (1) bekezdés, (2a) bekezdés].

[2] Az elsőfokú bíróság vádlott1 I. r. vádlottat halmazati büntetésül 8 év 6 hónap szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra, vádlott2 II. r. vádlottat – a település neve2i Járásbíróság 9.Bpk.219/2018/2. számú végzésében foglalt új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette [Btk. 184/B. § (1) bekezdés b) pont] miatt is halmazati büntetésül – 8 év szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra, vádlott7 VII. r. vádlottat mint visszaesőt 2 év 6 hónap szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést az I., II. és VII. r. vádlottak vonatkozásában egyaránt fegyházban rendelte végrehajtani. Megállapította, hogy az I. és II. r. vádlottak legkorábban a kiszabott szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatóak feltételes szabadságra, míg vádlott7 VII. r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Az elsőfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlottak által – személyenként – előzetes fogva tartásban töltött időt. A település neve2i Járásbíróság 2.Bpk.53/2019/6. számú ítéletéből vádlott7 VII. r. vádlott részére engedélyezett feltételes szabadságot megszüntette. vádlott1 I. r. vádlottal szemben a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalán B100064/2023/1. tételszám alatt kezelt összegből 52.225.-Ft összegre, valamint további 16.600.575.-Ft erejéig vagyoneklobzást rendelt el. Ezen túlmenően rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről, valamint kötelezte az I. r. vádlottat 273.680.-Ft, a II. r. vádlottat 41.767.-Ft, a VII. r. vádlottat 122.373.-Ft, míg az I. és II. r. vádlottakat egyetemlegesen további 687.173.-Ft bűnügyi költség megfizetésére az állam javára.

[3] A törvényszék ítélete ellen fellebbezést jelentett be az ügyészség mindhárom vádlott terhére egyezően a kiszabott szabadságvesztés, továbbá az I. és II. r. vádlottak vonatkozásában a közügyektől eltiltás súlyosítása végett, vádlott1 I. r. és vádlott2 II. r. vádlottak egyezően a büntetés enyhítéséért, míg az I. és II. r. vádlott védője mindkét vádlott vonatkozásában egyezően a szabadságvesztés enyhítése érdekében.

[4] Az I. és II. r. vádlottak védője fellebbezésének írásbeli indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság nem kellő súllyal vette figyelembe a terheltek javára szóló enyhítő körülményeket, így indítványozta figyelembe venni a vádlottak beismerő vallomását, megbánását, büntetlen előéletüket, a vádlottak ismert betegségeit, az elkövetés óta bekövetkezett időmúlást, valamint azt, hogy gyermekük eltartásáról gondoskodtak. Rámutatott, hogy a vádlottak 2021. január 1. napját megelőzően is ugyanazt az elkövetési magatartást folytatták, cselekményük az elkövetés közben bekövetkezett jogszabályváltozás okán minősül halmazatnak. Ezért álláspontja szerint ugyanannak a cselekménynek az elkövetésében nem jelenik meg a bűnhalmazatra egyébként jellemző fokozott társadalomra veszélyesség. Összességében álláspontja szerint az ügyészi mértékes indítványtól a terheltek javára eltérő büntetés kiszabásának van helye, velük szemben rövidebb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása indokolt. Mindezekre tekintettel elsődlegesen az I. és II. r. vádlottakkal szemben kiszabott büntetés enyhítésére, másodlagosan az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[5] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.10/2023/33. számú átiratában a bejelentett védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Észrevételezte, hogy az I. és II. r. vádlottak terhére megállapított bűncselekmény törvényi minősítése tekintetében az elsőfokú bíróság nem tüntette fel az elkövetési fordulatokat, illetőleg a VII. r. vádlott tekintetében azt, hogy a cselekménye 2020. év decemberében befejeződött, így az ő tekintetében a cselekmény helyes minősítése az elkövetés időpontjában hatályos Btk. szerint bűnsegédként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette [Btk. 184. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a) pont]. Indítványt tett továbbá a jogszabályi hivatkozások és a bűnösségi körülmények

kiegészítésére. Összességében indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezéssel felülbírált részét változtassa meg, a VII. r. vádlott egészséget veszélyeztető bűncselekményét bűnsegédként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettként [Btk. 184. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a) pont] minősítse, az I., II. és VII. r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztést, továbbá az I. és II. r. vádlottal szemben kiszabott közügyektől eltiltást súlyosítsa, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben azzal, hogy az I. és II. r. vádlott által elkövetett egészséget veszélyeztető bűncselekmény jogszabályi megjelölése helyesen: társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette [Btk. 184. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2a) bekezdés].

[6] Mind a büntetések súlyosítása, mind azok enyhítése érdekében bejelentett fellebbezések alaptalanok, a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltak egyebekben túlnyomórészt alaposak.

[7] Tekintettel arra, hogy a vádlottak javára, valamint terhére szóló fellebbezések bejelentésére kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján került sor, a Be. 590. § (3) és (7) bekezdésére figyelemmel a másodfokú bíróság az ítéletet a Be. 590. § (5) bekezdés a)-d) pontjainak, valamint (5a) bekezdésének alkalmazásával, korlátozottan bírálta felül.

[8] E felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem valósított meg olyan, a Be. 607. § (1) bekezdése és a Be. 608. § (1) bekezdése – abszolút –, illetve a Be. 609. § (1) bekezdése szerinti – relatív – eljárási szabálysértést, amely hatályon kívül helyezést eredményezne, ezáltal az ügy érdemi elbírálását kizárná.

[9] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének az I. r. vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket tartalmazó részét kiegészítette akként, hogy az I. r. vádlott korábban volt büntetve, ugyanis a Kiskunfélegyházi Városi Bíróság a 2004. szeptember 16. napján jogerős 2.B.238/1996/314. számú ítéletével társtettesként elkövetett kerítés büntette és társtettesként elkövetett kitarthatóság büntette miatt 1 év börtönbüntetésre, valamint 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A bűnügyi nyilvántartás ezen elítélés adatait jelenleg is tartalmazza. Az I. r. vádlott ezen büntetését az ítélet jogerőre emelkedésével kitöltötte.

[10] Helyesbítette továbbá az ítéltábla az elsőfokú ítélet [9] bekezdésében írtakat akként, hogy a település neve 2i Járásbíróság 2.Bpk.53/2019/6. számú összbüntetési ítélete 2019. június 6. napján kelt és 2019. június 29. napján vált véglegessé, illetőleg ezen összbüntetési ítélet az elsőfokú ítélet 5. oldalának 1. és 2. pontjaiban írt büntetéseket foglalta összbüntetésbe.

[11] Az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék a Be. 504. § (2) bekezdése és 565. § (1) bekezdése szerinti eljárási szabályok betartásával fogadta el a vádlottak bűnösséget beismerő nyilatkozatát.

[12] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjára tekintettel a másodfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította. Megállapította ugyanakkor, hogy az elsőfokú ítélet [66] bekezdésében tett azon ténymegállapítás, miszerint az I. és II. r. vádlottak által 2019-2020. évben értékesített új pszichoaktív anyag a csekély mennyiség felső határát meghaladta, nem az ítéleti tényállásba, hanem a jogi indokolásba tartozik. Ezért azt a jogi indokolás részének tekintette, egyúttal helyesbítette akként, hogy az I. és II. r. vádlottak által 2019-2020. évben értékesített új pszichoaktív anyag a jelentős mennyiség alsó határát meghaladta. Ezen helyesbítés azért vált szükségessé, mert az elsőfokú bíróság – egyébként helyesen – a 2021. március 2. napján hatályos, azaz az elkövetéskori Btk.-t alkalmazta, amely már ismerte a jelentős mennyiségű új pszichoaktív anyag fogalmát [Btk. 184. § (2a) bekezdés], és az I. és II.

r. vádlottak által értékesített új pszichoaktív anyag a jelentős mennyiség alsó határát meg is haladta.

[13] Az irányadó ítéleti tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére és nem merült fel olyan körülmény, amely felmentésre, vagy az eljárás megszüntetésére vezetne.

[14] Ugyanakkor a törvényszék vádlott7 VII. r. vádlott terhére megállapított bűnsegédként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetést nem minősítette a törvénynek megfelelően. Az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása szerint vádlott7 VII. r. vádlott 2020. szeptember és december hónapok közötti időszakban az I. és II. r. vádlottaknál lakott, és ebben az időszakban rendszeresen sofőrködött az I. r. vádlottnak, összesen legalább 20 alkalommal vezette azon személygépkocsit, amellyel az I. r. vádlott a kristályt beszerezte. 2020. decemberétől a VII. r. vádlott helyett az I. r. vádlott a nagykorú fiát bízta meg a kristály megvásárlásával és település neveről település neve²ra történő átszállításával. Ebből következően a VII. r. vádlott cselekménye 2020. decemberében befejeződött, amelyre figyelemmel cselekménye az akkor hatályos büntető törvény alapján a Btk. 184. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a) pontja szerint minősül.

[15] Tévesen következtetett továbbá a törvényszék vádlott7 VII. r. vádlott bűnsegédi elkövetői minősülésére is. A VII. r. vádlott az irányadó tényállás szerint ugyanis rendszeresen vezette azt a személygépkocsit, amellyel vádlott1 I. r. vádlott a kristályt beszerezte, azaz tevékenyen részt vett a kereskedelmi célból beszerezett kristály szállításában. Az új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette vonatkozásában is irányadók az 57/2007. BK vélemény II/5/b. pontjában a kábítószerrel kereskedés körében kifejtettek. Eszerint a kábítószerrel kereskedés tágabb körű, mint a kábítószer forgalomba hozatala, magában foglal bármilyen tevékenységet, amely elősegíti a kábítószer eljuttatását a viszonteladóhoz, illetve a fogyasztóhoz, így például a kábítószer csomagolását, tárolását, *szállítását*, elosztását. Az elkövető haszonszerzésre törekedve működik közre a kábítószer forgalmazásában és cselekménye – a törvény rendelkezésénél fogva – mindig tettesi (társtettesi) magatartás.

[16] vádlott7 VII. r. vádlott az új pszichoaktív anyag szállításával vett részt a kereskedésben, amely társtettesi magatartás.

[17] Megállapítható továbbá, hogy a törvényszék ítéletében a bűncselekmény minősítése kapcsán nem tüntette fel az elkövetési magatartást jelölő törvényi fordulatot sem.

[18] A 61/2008. BK vélemény III/a. pontja szerint az elkövetési magatartás eltérő büntetési tétellel fenyegetett alakzataira 1. tétel, 2. tétel stb. megjelöléssel, az azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira pedig 1. fordulat, 2. fordulat stb. megjelöléssel kell utalni.

[19] A kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla vádlott7 VII. r. vádlott egészséget veszélyeztető bűncselekményét *társtettesként* elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettként [Btk. 184. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a) pont] minősítette. Ami pedig a vádlott1 I. r. és vádlott2 II. r. vádlottak terhére megállapított társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetést illeti, annak jogszabályi alapja helyesen – a fentebb kifejtettek szerint – Btk. 184. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2a) bekezdés.

[20] Az elsőfokú bíróság az ítélet [165] bekezdésében helytállóan állapította meg, hogy az I. és II. r. vádlottak a kábítószerrel – és egyebekben értelemszerűen az új pszichoaktív anyaggal is – való kereskedést bünszövetségben követték el, elmulasztotta azonban ennek jogszabályi alapját, a Btk. 459. § (1) bekezdés 2. pontját feltüntetni, ezért azt az ítéltábla pótolta.

[21] Helyesbítette az ítéltábla az elsőfokú ítélet [164] bekezdésének azon megállapítását, amely szerint az I. és II. r. vádlottak 2019-2021 években mindösszesen a fenti bűncselekmények elkövetésével 16.652.800.-Ft vagyoni haszonra tettek szert, ugyanis ezen

összeg nem a haszon, hanem a tényleges értékesítés összege. Ezen megállapításnak jelentősége van ate tekintetben, hogy ha ezen összeg vagyoni haszonnak (azaz a beszerzési áron felül elért nyereségnek) minősülne, az azt jelentené, hogy az új pszichoaktív anyag, illetőleg a kábítószer beszerzésére fordított összegek tekintetében még további vagyonelkobzást kellene elrendelni, tekintettel arra, hogy a jogszabály által tiltott anyagokkal történő kereskedelem esetén a vagyonelkobzás összege nem csökkenthető a beszerzésre fordított összeggel, hanem a vagyonelkobzást a teljes, az értékesítéssel érintett összeg tekintetében alkalmazni kell.

[22] A másodfokú bíróság a Btk. 2. § (2) bekezdésében írtaknak megfelelően vizsgálat tárgyává tette, hogy az elbíráláskor hatályos büntető törvény a vádlottak terhére megállapított bűncselekményeket büntetni rendeli-e a továbbiakban is, illetőleg annak alkalmazása a vádlottak vonatkozásában kedvezőbb elbírálást vonna-e maga után. Az 1/1999. BJE határozat szerint ha a Btk. Különös Részének valamely rendelkezése úgynevezett keretdispozíció, és az annak keretét kitöltő jogszabályi rendelkezésekben a bűncselekmény elkövetése után olyan mérvű változás következik be, amely a kötelezettség megszüntetésével vagy a tilalom feloldásával az addigi büntetőjogi védelmet megszünteti, e változás – a meghatározott időre szolgáló jogszabályok kivételével – a Btk. 2. §-ának második mondatára figyelemmel az elbíráláskor hatályban lévő büntetőjogi szabályozás visszaható hatályú alkalmazását alapozza meg.

[23] Az ítéltábla megállapította, hogy jelenleg az ellenőrzött anyagokról szóló 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet P2 jegyzékének 39. pontja – figyelemmel a Btk. 459. § 18. pontjára – rendelkezik arról, hogy az etil-hexedron kábítószernek minősül, azaz a jogi védelem továbbra is fennáll.

[24] A büntetés kiszabása körében az ítéltábla további nyomatékos enyhítő körülményként értékelte mindhárom vádlott javára, hogy bűnösségüket az előkészítő ülésen ismerték be és lemondtak a tárgyaláshoz való jogukról. További enyhítő körülmény javukra, hogy hosszabb ideje állnak büntetőeljárás hatálya alatt, ezen túlmenően az I. és II. r. vádlottak hosszabb ideje állnak előzetes fogva tartásban, illetőleg a VII. r. vádlott is jelentősebb időt töltött a legszigorúbb kényszerintézkedés hatálya alatt. További súlyosító körülmény ugyanakkor az I. és II. r. vádlottak terhére a bűnszövetségben történt elkövetés, míg a VII. r. vádlott esetében a társtetteség tekintendő további súlyosító körülménynek.

[25] Helyesbítette továbbá az ítéltábla az elsőfokú ítélet [177] bekezdésében írtakat akként, hogy az ott megjelöltek *vádlott*2 II. r. vádlottra vonatkoznak.

[26] Az így kiegészített és helyesbített bűnösségi körülményekre figyelemmel a törvényszék helyesen járt el, amikor a Btk. 79. §-ában foglalt büntetési célok elérése érdekében a Btk. 80. § (1) bekezdésében foglaltak szerint eljárva az I. és II. r. vádlottakat fegyház fokozatú szabadságvesztésre ítélte, tévedett ugyanakkor, amikor vádlott7 VII. r. vádlott vonatkozásában is fegyházban állapította meg a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát. E tekintetben az elsőfokú bíróság a Btk. 37. § (3) bekezdés b) pont ba) alpontjára hivatkozott, nem észlelte ugyanakkor, hogy a VII. r. vádlott nem többszörös visszaeső, csupán visszaeső, ezért a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a VII. r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata börtön. Erre figyelemmel az ítéltábla akként rendelkezett, hogy a VII. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést börtönben kell végrehajtani.

[27] Az ítéltábla nem találta alaposnak sem a kiszabott büntetések súlyosítására, sem azok enyhítésére irányuló fellebbezéseket, ugyanis álláspontja szerint a kiszabott büntetések arányosak, ezért azok lényeges súlyosítására vagy enyhítésére nincs lehetőség.

[28] Észlelte az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság tévesen rendelkezett az egyes vádlottakat terhelő bűnügyi költség összegéről, illetőleg ehhez kapcsolódóan az ítélet [192]

bekezdésében is részben tévesen jelölte meg az egyes vádlottak vonatkozásában felmerült bűnügyi költség tekintetében a költségjegyzékben szereplő tételszámokat. Ehhez képest az ítéltábla azt állapította meg, hogy az I. r. vádlottat a költségjegyzék 9., 15., 29., 30., 35., 36., 39., 42., 55., 58., 60. és 72. tételszám alatt bejegyzett bűnügyi költségek terhelik, mindösszesen 383.517.-Ft összegben, a II. r. vádlottat a 3. és 10. tételszám alatt bejegyzett költségek 56.167.-Ft összegben, a VII. r. vádlottat a 7., 14., 26., 27., 28., 45., 51., 71. tételszám alatt bejegyzett költségek, összesen 248.357.-Ft értékben, míg az I. és II. r. vádlottakat egyetemlegesen a 24., 43., 44., 46., 47., 48., 49. és 50. tételszám alatt bejegyzett költségek, mindösszesen 672.747.-Ft összegben.

[29] Tévesen rendelkezett továbbá a törvényszék a lefoglalt bűnjelék közül a gépjármű típus típusú gépjármű forgalmi engedélyének vagyoni érdekeltl vagyoni érdekelt részére történő kiadásáról. A lefoglalás és a büntetőeljárás során lefoglalt dolgok kezelésének, nyilvántartásának, előzetes értékesítésének és megsemmisítésének szabályairól, valamint az elkobzás végrehajtásáról szóló 11/2003. (V. 8.) IM-BM-PM együttes rendelet 88. § (4) bekezdése szerint a bűnjelként, bűnjelre vonatkozó okmányként, továbbá a hatósági jelzésként lefoglalt eredeti dolgot a hatóság az eljárás befejezése után – a határozattal együtt – a kiállító hatóság részére küldi meg. Erre figyelemmel az ítéltábla akként rendelkezett, hogy a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál B100001407903 szám alatt nyilvántartott forgalmi engedély lefoglalását megszünteti és a kiállító hatóság részére megküldeni rendeli.

[30] vádlott1 és vádlott2 II. r. vádlottak tekintetében az ítéltábla a már fentebb kifejtettek szerint a terhükre megállapított tártettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetnének jogszabályi alapját az elkövetési fordulattal kiegészítette.

[31] Észlelte az ítéltábla, hogy nyilvánvaló elírás folytán az elsőfokú bíróság az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát félreérthetően („8 év 6 hónap év”) fogalmazta meg, ezért azt helyesbítette. Megállapította továbbá, hogy az I. r. vádlott tényleges tartózkodási helye a bv intézet.

[32] vádlott7 VII. r. vádlott vonatkozásában az ítéltábla mellőzte a tényleges tartózkodási helyre vonatkozó megállapítást, tekintettel arra, hogy az elsőfokú ítélet kihirdetését követően a VII. r. vádlott szabadlábra helyezésre került.

[33] Nyilvánvaló elírást tartalmazott az elsőfokú ítélet a VII. r. vádlott feltételes szabadságának megszüntetése tárgyában („felételes” szaabdság), ezért azt az ítéltábla helyesbítette.

[34] A fent kifejtettek figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[35] A Btk. 92. § (1) és (2) bekezdéseire figyelemmel az ítéltábla vádlott1 I. r. és vádlott2 II. r. vádlottak vonatkozásában – egyezően – az általuk 2023. június 14. napjától 2024. április 18. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt a velük szemben kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

[36] A másodfokú eljárás során 7.600,- forint bűnügyi költség (a VII. r. vádlott kirendelt védőjének díja) merült fel, melyet a Be. 613. § (2) bekezdés b) pontja alapján az állam visel.

[37] Az ítéltábla a Be. 2024. március 1. napjától hatályos 321. § (5a) bekezdésben foglaltak alapján rendelkezett arról, hogy ha vagyoni érdekeltl vagyoni érdekelt a jelen ítélet közlésétől számított három hónapon belül a számára kiadott gépjármű típus gépjárművet és annak indítókulcsát nem veszi át, akkor azok az állam tulajdonába kerülnek.

[38] Az ítélettel szemben a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Szeged, 2024. április 18.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kiss Dániel s.k.
előadó bíró

Dr. Halász Edina
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.634/2023/30. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 13.B.45/2022/96. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon jogerőre emelkedett.

Szeged, 2024. április 18.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke